

کشورهای عربی مشتری علوم صهیونیست ها

فناوری؛ بهانه جدید نزدیکی اعراب به اسرائیل (بخش سوم)

بسیاری از گزارشات حاکی از آن است که برخی کشورهای عربی در حال استفاده از فناوری اسرائیل بوده و به عادی سازی روابط خود با این رژیم در این عرصه اقدام کرده اند که در این مقاله سه بخشی به زوایایی از آن پرداخته می شود.

به گزارش گروه علم و فناوری ایسکانیوز، در بخش های گذشته این مقاله به تغییر موضع کشورهای عربی در قبال اسرائیل، توسعه روابط تکنولوژیک اسرائیل با کشورهای جهان از جمله کشورهای عربی، تغییر ماهیت عادی سازی روابط با اسرائیل و نفوذ شرکت های اسرائیلی در کشورهای عربی پرداخته شد و در این بخش به ادامه نفوذ شرکت های اسرائیلی در کشورهای عربی و خطر توان اسرائیل در حوزه فناوری برای کشورهای عربی اشاره می شود.

نفوذ شرکت های اسرائیلی در کشورهای عربی

مثال دیگری که بلومبرگ در گزارش خود آورده درخواست کمک شرکت نفتی آرامکو از شرکت های اسرائیلی در پی نفوذ به سامانه های رایانه این شرکت سعودی است. شرکت های اسرائیلی نیز اقدام به اصلاح اشکالات ایجاد شده در این سیستم که سبب تعطیلی آن شده بود کردند و پس از اتمام این ماموریت برخی شرکت های سعودی برای حفاظت از امنیت داده های خود با این شرکت ها توافق کردند.

این ارتباطات در حالی است که اسرائیل بر اساس قوانین کشورهای عربی شدیداً تحریم شده است زیرا این قوانین علاوه بر شرکت های داخلی و خارجی اسرائیلی شامل شرکت هایی که در اسرائیل سرمایه گذاری کرده، شرکت هایی که به تولید کالاهایی اقدام می کنند که قطعات اسرائیلی در آن استفاده شده و حتی کالاهایی که دارای قطعات اسرائیلی هست نیز می شود. قوانین تحریم اسرائیل تصریح دارند که شرکت های خارجی باید مدارک خود مبنی بر عدم تملک جزیی یا کلی اسرائیل نسبت به آن و همچنین عدم استفاده از قطعات و خدمات اسرائیلی در تولیدات خود را ارائه کنند.

در واقع اینها مجموعه قوانینی است که بیشتر کشورهای عربی از سال ۱۹۴۸ خود را ملزم به پیروی از آن می دانند اما پس از توسعه فناوری و نقش آفرینی اسرائیل در این عرصه تحریم آن توسط کشورهای عربی متزلزل گردید. هم اکنون تقریباً هیچ کشور عربی وجود ندارد که از تراشه های الکترونیکی اینتل که در کریات گات اسرائیل تولید می شود استفاده نکند و یا هیچ کشور عربی وجود ندارد که از نرم افزار () استفاده نکند. بنابراین تحریم اسرائیل از سوی کشورهای عربی دیگر مانند سابق پا برجا نیست و بسیاری از این کشورها برای تعامل با اسرائیل با میانجیگری کشورهای دیگر تمایل دارند. هم اکنون میزان فعالیت های اسرائیل در ۶ کشور عربی خلیج فارس به حدی رسیده که دیگر انکار آن کار مشکلی است.

بر اساس بخش دیگری از گزارش بلومبرگ یکی از موسسان شرکت های امنیت شبکه اسرائیل که در اروپا و آمریکا شیوع زیادی دارد توانست زیر ساخت های امنیت شبکه در کشور امارات را با هزینه ای بیش از ۶ میلیارد دلار توسط مهندسان اسرائیلی احداث نماید. همین

شرکت در عربستان نیز فعال بوده اما در اقدامی متفاوت از امارات به بررسی و مدیریت جمعیت در مکه مکره مشغول است.

همچنین شرکت های دیگر اسرائیلی در منطقه خلیج فارس با اسامی شرکت هایی که وجود خارجی ندارند در زمینه هایی چون شیرین سازی آب، حفاظت از زیر ساخت ها، امنیت شبکه و جمع آوری اطلاعات امنیتی فعالیت می کنند. شبتای شافیت که در سال های ۱۹۸۹ تا ۱۹۹۶ هدایت موساد را در اختیار داشته است و هم اکنون مدیر یک شرکت امنیتی اسرائیلی در آتن است گفت: هیچ جزئیاتی در خصوص فعالیت این گونه شرکت های نمی توانیم ارائه کنیم، هیچکس شاخه ای را که بر روی آن نشسته قطع نمی کند، فقط باید بگوییم احتیاط لازم است.

خطر توسعه فناوری اسرائیل برای کشورهای عربی

در نتیجه به طور خلاصه می توان آنچه را توضیح داده شد خطر دیجیتالی اسرائیل جدید نام گذاری نمود که چنانچه برخی تصور می کنند از نوع عادی سازی روابط فرهنگی نیست. عادی سازی روابط تکنولوژیک همان انحراف کشورهای عربی برای استفاده از فناوری اسرائیل است تا از این طریق بتوانند از بحران داخلی و امنیتی خود در مواقع ضروری به ویژه خطر تروریسم در منطقه عربی عبور کنند. احتمال دارد گسترش زیاد میزان شکاف فناوری عربی و اسرائیلی به عنوان عاملی خطرناک برای توازن نزاع موجود میان طرفین عمل کند و موج تحولات ایجاد شده در زیر ساخت های امنیت منطقه ای در سال های اخیر روند را به سوی دیگری سوق می دهد.

کشورهای عربی به جای آنکه به برتری فناوری اسرائیل به عنوان عاملی برای اخلال در توازن نزاع با این رژیم نگاه کنند در حال استفاده از آن به عنوان کلیدی برای پاسخ به نیازهای رو به افزایش فناوری خود به ویژه در حوزه امنیتی هستند. این در حالی است که اسرائیل به این برتری به عنوان کلیدی برای تحقق هدف بلند مدت خود جهت عادی سازی روابط با همسایگان عربی اسرائیل نگاه می کند بدون آنکه به توازن استراتژیک و امنیتی اسرائیلی ها در منطقه ضربه ای وارد شود.

عمر موسی دبیر کل سابق اتحادیه عرب می گوید: رهبران اسرائیلی دیگر نمی خواهند وارد جنگ شوند، شیمون پرز رئیس اسرائیل گفته است دوران پیش رو باید عصر رقابت اقتصادی باشد، وی از آن به عنوان همکاری اقتصادی مجانی و یک طرفه یاد می کرد و تا پایان عمر خود در سال ۲۰۱۶ بر آن تاکید داشت، عصر فناوری آغاز شده و اسرائیل بخشی از آن است، در نتیجه فرسنگ ها از رقبای منطقه ای خود پیشی گرفته و این پیشرفت با سرعت در حال ادامه است در حالی که کشورهای عربی از آن بهره ای ندارند و این همان نقطه ضعف آشکار و خطرناک برای امنیت آنان است.

نتانیاهو نخست وزیر اسرائیل می گوید: سخن از تغییراتی اساسی و گسترده است، ما هم اکنون در جایگاهی متفاوت در گذشته قرار داریم،

ما روابط مستحکمی با اروپا داشته و آن را به اروپای شرقی و برخی کشورهای اسلامی توسعه داده ایم و همه اینها به دلیل برتری فناوری اسرائیل محقق شده است، ما به جمع کشورهای عربی وارد شده ایم که پیش از آن بی سابقه بوده است و با آنها توافقاتی امضا کرده ایم. با وجود آنکه این روابط هنوز به حدی نرسیده که بتوان آن را علنی کرد اما نتایجی که به صورت مخفیانه حاصل شده فراوان است.

متأسفانه در حالی که فلسطینیان هنوز نتوانسته اند شروط خود را برای دستیابی به یک راه حل سیاسی اعمال کنند، شاهد این تغییرات گسترده هستیم که برای بسیاری از مردمان این کشورها غیر قابل قبول است. کشورهای عربی باید برای مقابله با این روند در یک چارچوب سیاسی مشخص به تقویت توان اقتصادی و فناوری خود اقدام کرده و مفهومی جدید را به وجود آورند.

انتهای پیام/